

4 Highlights på Museer – Kunstpark Ordrupgaard

Ordrupgaard 100 år

For 100 år siden slog forsikringsdirektøren Wilhelm Hansen og hans hustru Henny dørene op til herskabshjemmet "Ordrupgaard". De havde et ønske om at dele deres unikke kunstsamling med den danske offentlighed.

Ordrupgaard Kunstmuseum holder lukket i 2018 på grund af en stor ombygning, og museet låner i den forbindelse en perlerække af sin fine samling af malerier ud til museer i Danmark og udlandet. Det er første gang i dansk museumshistorie, at en permanent samling rejser ud i verden på den måde.

Først skal dele af den danske samling en tur til Holstebro Kunstmuseum og derpå videre til Ribe Kunstmuseum, Sorø Kunstmuseum og Skovgaard Museet i Viborg. Udstillingen har fået titlen "Guld og grønne skove. Ordrupgaard 100 år".

Også Ordrupgaards franske samling – som i 2017 var en tur i Paris på Kunstmuseet Musée Jacquemart - André – fortsætter sin rejse rundt i verden: Samlingen har netop været i Canada og skal herefter videre til Italien, hvor den udstilles fra d. 29. september 2018 til den 29. januar 2019 med 60 franske værker på Palazzo Zabarella i Padova.

Endelig skal de samme 60 værker til Fondation Pierre Gianadda i Martigny, Schweiz, hvor de skal være indtil d. 16. juni 2019.

Museets store samling af Hammershøj-malerier udlånes ligeledes til en række kendte udenlandske museer i løbet af 2018.

Historie: Kunst og volapyk

Etatsråd Wilhelm Hansen (1868-1936) skabte sig en bemærkelsesværdig karriere indenfor forsikringsverdenen. Som ganske ung stiftede Wilhelm Hansen Dansk Folkeforsikringsanstalt og forsikringsselskabet Mundus. Fra 1905 og frem til sin død i 1936 var han direktør for Hafnia.

Wilhelm Hansen beskrives ofte som en meget selvstændig og arbejdsom person med en særlig form for målrettet passion – karakteristika der også dækker hans virke som samler. Wilhelm Hansen skabte samlingen af dansk og fransk kunst til egen nydelse, men i høj grad også for at udbrede kendskabet til især fransk kunst i Skandinavien.

I 1891 blev Wilhelm Hansen gift med Henny Soelberg Jensen (1870-1951). Wilhelm og Henny mødtes som ganske unge i 1887 omkring deres fælles interesse volapyk. Volapyk var et kunstigt skabte verdenssprog, opfundet i 1879, og Wilhelm både underviste og skrev lærebøger i sproget. »Menad bal, pyk bal« var hans motto; én verden, ét sprog.

Ordrupgaard blev tegnet af arkitekt Gotfred Tvede (1863-1947) og opført i årene 1916-1918. Ved samme lejlighed blev den omfattende park anlagt.

Bygningerne udgør samlet et meget fint kompleks, hvor den enkelte bygnings stil, materialer og rummelighed nøje er afstemt efter dets funktion. De er på smukkeste vis inkorporeret i omgivelserne og tilbyder de besøgende et godt indblik i de idealer, som var herskende indenfor den del af datidens herskabsarkitektur, som på én gang var præget af det landlige og det eksotiske.

4 Highlights på Museer – Kunstpark Ordrupgaard

Ordrupgaard blev anlagt som et eksklusivt herskabshjem med tilhørende galleri. Udover hovedbygningen blev der opført boliger til anlægsgartneren og chaufføren, samt en vognport. Det fint udformede brændeskur og det eventyrlige pandekagehus udgør de øvrige bygninger i parkområdet.

Oprindeligt skulle Ordrupgaard tjene som familien Hansens sommerbolig. Undervejs ændrede Wilhelm Hansen dog planer, måske fordi den efterhånden omfattende kunstsamling krævede større lokaler, men de dejlige grønne omgivelser og Henny Hansens store interesse for flora og fauna har utvivlsomt også spillet ind.

Ordrupgaards park blev anlagt af stadsgartner Valdemar Fabricius Hansen (1866-1953) i forbindelse med opførelsen af de nuværende bygninger i perioden 1916-1918. Oprindeligt fungerede parken som både nytte- og lysthave. Det omfattende driveri og de mange frugttræer forsynede familien Hansen med frisk frugt og grøntsager året rundt, mens resten af arealet var udlagt til oplevelse og kontemplation. Bagerst i parken, hvor der i dag er en eng, lå en mindre sø med en lille ø i midten. Til søen hørte en robåd, og der var udsigt til området fra pandekagehuset. Desuden var der anlagt små damme rundt omkring på grunden. Disse vandarealer er nu nedlagt.

Samlingen

Wilhelm Hansens interesse for kunsten går tilbage til skoletiden, hvor han delte den med kammeraten – den senere fynbomaler – Peter Hansen. Peter Hansen introducerede Wilhelm til sine kunstnervenner, og flere af dem som for eksempel Viggo Johansen og Thorvald Bindesbøll blev Wilhelm og Hennys gode venner. Der findes flere værker af dem i samlingen. Parret vedblev hele deres liv at samle på billeder af danske kunstnere fra Guldalderperioden og fra deres egen samtid. Malerierne hang i privatboligen.

På Wilhelm Hansens mange forretningsrejser til Paris fik han øjnene op for det impressionistiske maleri. Det lykkedes ham i årene 1916-1918 at skabe en samling af malerier af blandt andet Manet, Monet, Renoir, Cézanne, Sisley og Gauguin, som var fuldstændig uovertruffen i Nordeuropa. Hvert værk var nøje udvalgt, og Wilhelm Hansen havde blandt andet rådført sig med den franske kunstkritiker Théodore Duret, som var ven med flere af impressionisterne og en af deres ivrige forsvarere i samtidens kunstdebat.

Wilhelm Hansen var en visionær person og helt karakteristisk satte han sig som mål at skabe en samling med op til tolv værker af alle betydningsfulde kunstnere fra Corot til Cézanne. Samlingen skaber – i et overskueligt omfang – et sammenhængende overblik over den tidlige modernistiske billedkunst.

I 1922 led Wilhelm Hansen et omfattende økonomisk og personligt nederlag, idet Landmandsbanken krakkede. For at indfri sin gæld var Wilhelm Hansen nødt til at sælge ud af sin franske samling, og en stor del af malerierne solgtes til udenlandske samlere. Wilhelm Hansen overvandt heldigvis krisen og begyndte snart at erhverve en ny række franske billeder til samlingen.

Fra åbningen i 1918 var den franske samling tilgængelig for publikum en gang, og i sommerhalvåret to gange, om ugen. Et af Wilhelm Hansens visionære mål var at udbrede kendskabet til fransk kunst i Danmark.

I forbindelse med Landmandsbankens krak i 1922 og frasalget af en del af samlingen, valgte Wilhelm og Henny Hansen kun at åbne samlingen for interesserede efter aftale og i enkelte perioder med fast åbningsdag. Ved Henny Hansens død i 1951 viste det sig, at hun i henhold til parrets oprindelige, generøse tanke, havde testamenteret samlingen, boligen og parken til den danske stat, mod at den blev offentligt tilgængelig. I 1953 åbnede Ordrupgaard som statsligt kunstmuseum.

Kunstpark Ordrupgaard

I Kunstpark Ordrupgaard kan du opleve samtidskunst af en række højt profilerede kunstnere, der skaber stedspecifikke værker med udgangspunkt i museets parkomgivelser. Hver sommer åbner parken med et bidrag af en eller flere kunstnere. Kunstværkerne er baseret på refleksioner over naturens grundelementer som lys, spejlinger eller vand, der forholder sig til et af Ordrupgaards kerneområder: fransk impressionisme, som er karakteriseret ved ønsket om at skildre blandt andet, lysets brydninger og sanseindtryk. Med naturen og parkomgivelserne som baggrund vil der være mulighed for at komme helt tæt på værkerne og udforske og afprøve dem på egen hånd.

Jeppe Hein og Semicircular Mirror Labyrinth II

Kunstpark Ordrupgaard åbnede med et storstilet projekt af den danske, internationalt anerkendte kunstner Jeppe Hein (f. 1974). Jeppe Hein har vakt forundring og begejstring over alt i verden med værker, der taler til os, engagerer beskueren og appellerer til vores sanser. Jeppe Heins værker har tydelige referencer til 1960ernes formalisme, men i modsætning til minimalismens ophøjede værkbegreb, gør Jeppe Hein op med berøringsangsten i forhold til kunstværket og insisterer på dialog. Hans værker er sociale, de inviterer indenfor og opfordrer os til at undersøge og afprøve dem.

Semicircular Mirror Labyrinth II

Jeppe Hein er især kendt for sine fantastiske spejllabyrinter. Med værket Semicircular Mirror Labyrinth II, der er lavet specielt til Kunstpark Ordrupgaard, et dansk publikum nu for første gang fået muligheden for at opleve Heins spejlværk, under åben himmel. Den mere end 70 kvadratmeter store spejllabyrint består af to meter høje, spejlblanke metallameller, der reflekterer de grønne omgivelser, lyset og de besøgende, der bevæger sig rundt i installationen. Semicircular Mirror Labyrinth II inviterer den besøgende indenfor i et fascinerende, kalejdoskopisk univers. Interessen for de flygtige synsindtryk og det evigt foranderlige lys kan samtidig ses indenfor på museets vægge i Ordrupgaards berømte samling af fransk impressionisme.

Semicircular Mirror Labyrinth II er bygget op af i alt seks halvcirkulære elementer, bestående af to meter høje, reflekterende stålplader. Labyrinten er placeret tæt ved Café Ordrupgaard og vil således også kunne nydes inde fra museet. Værket vejer seks ton og bliver installeret af et teknikerhold fra Studio Jeppe Hein. Værket er den første udendørs spejllabyrint af Jeppe Hein i Danmark.

1-Dimensional Mirror Mobile

Jeppe Heins værk 1 Dimensional Mirror Mobile består i et dobbeltsidet, cirkulært spejl, der næsten umærkeligt drejer rundt. Spejlmobilen hænger i et træ i den gamle frugthave og kan også ses fra museets café. Det roterende spejl viser nye vinkler på omgivelserne, – perspektiver som det ikke vil være muligt at opfange med øjet alene. På den måde rokker 1 Dimensional Mirror Mobile en lille smule ved vores opfattelse af det omgivende rum.

Værket spejler omgivelserne, der ændrer sig i takt med årstidernes skift og reflekterer lyset, der hele tiden forandrer sig afhængig af vejrlig og tidspunkt på dagen. Spejlmobilen viser parkens løv og der synes at være en kontrast mellem de organiske vækster og den stramme geometriske grundform. Jeppe Heins værker har tydelige referencer til 1960ernes formalisme, men i modsætning til minimalismens ophøjede værkbegreb, insisterer Jeppe Hein på at gå i dialog med beskueren. Selv siger han: "For mig er beskuerens tilstedeværelse en mulighed for at bevæge kunstopplevelsen eller kunsterfaringen længere væk fra værket, at gøre værket til et værktøj, hvor det vigtige er det, der sker rundt om værket; den kommunikation, der er mellem folk og rummet." Spejlet er for Jeppe Hein et værktøj til at gå i dialog med den besøgende, der hele tiden må forholde sig til sit eget og andre besøgendes spejlbillede.

Jeppe Hein er født i 1974. Han er uddannet fra Kunstakademiet i København (1997) og Frankfurter Städelschule (1999). Jeppe Hein har for alvor slået sit navn fast på den internationale kunstscene med

4 Highlights på Museer – Kunstpark Ordrupgaard

soloudstillinger på prestigøse museer og institutioner som Centre Georges Pompidou (Paris), Tate Liverpool (Liverpool), Sprengel Museum (Hannover), Schirn Kunsthalle (Frankfurt), Frac Île-de-France (Paris), Sculpture Centre (New York), Musée d'Art contemporain de Nîmes (Nîmes) og P.S. 1 Contemporary Art Center (MoMA, New York). Jeppe Hein bor og arbejder i Berlin.

Kunstpark Ordrupgaard 2014 blev indviet med to af samtidskunstens internationale sværvægttere: Carsten Höller og Ryan Gander. En tre meter høj paddehat, der skyder op i skovbrynet, og en gigantisk, glimtende sølvkugle på plænen er blandt andet, hvad du kan opleve som besøgende i parken.

Carsten Höller 'Giant Triple Mushroom'

Tysk-belgiske Carsten Höller har udstillet kæmpe rutsjebaner på Tate Modern i London, lukket levende rensdyr og kanariefugle ud på Hamburger Bahnhof og installeret roterende karruseller på New Museum i New York. Hans overraskende og legesyge værker har gjort ham til et af de største navne på den internationale samtidskunstscene, og nu kan hans tre meter høje paddehat opleves i Kunstpark Ordrupgaard 2014. Giant Triple Mushroom er skabt specielt til museets park. Med fine lameller tårner svampen sig op mellem træerne og forvandler publikum til små myrer i skovbunden. Paddehatten har været et tilbagevendende motiv i Höllers kunst siden halvfemserne.

Carsten Höller er født i Belgien i 1961, er tysk statsborger, uddannet biolog og har været udøvende kunstner siden 80'erne. Han har udstillet på nogle af verdens mest anerkendte museer, bl.a. New Museum, New York, Hamburger Bahnhof, Berlin, Museum für Gegenwart, Berlin, Tate Modern, London, Centre Pompidou, Paris og Guggenheim Museum, New York. Han bor og arbejder i Stockholm og Ghana.

Simon Starling. Portal til åndeverdenen

Simon Starling lavet et værk, hvor fantasien og det performative er i centrum. Værket Bridge (2015) er et stort maleri, der mimer bagvæggen af det japanske no-teater, installeret i en glasvitrine mellem parkens japanske træer.

No-teatret blev i 1300-1500-tallet opført af skuespillere med masker i haveanlæg foran en bagvæg, påmalet det karakteristiske stedsegrønne fyrretræ. Det knudrede træ er selve porten til åndernes verden, stedet, hvor himlen forbinder sig med mennesket og den kunstneriske skabelse.

Med Bridge bygger Starling bogstavelig talt bro til de franske impressionister og postimpressionister som Degas, Monet og Gauguin. Med dem blev japanismen en del af den strømning, hvor man drømte sig tilbage til oprindelighed og uskyld. Og med nye øjne på virkeligheden udviklede de kunsten fra at være imiterende til at få et nyt fantasifuldt, dekorativt og fladt billedsprog.

Foran den store glasvitrine træder vi ind i maskebærernes roller, og værkets flade form opløses i et nyt rum med vores kroppe. Det teatrale rum forkaster realismen og inviterer os til frit at bruge vores fantasi og få nye blikke på verden. Måske en invitation til at forbinde os med det, der er på den anden side af fyrretræsbroen eller til det, der er på værkets 'bagside', hvor glasset er kulsort og dybt, og spejler skoven og ens krop helt rent og skarpt.

Simon Starling vakte opsigt, da han i 2005 byggede et gammelt skur om til en båd, som han sejlede ned ad Rhinen og byggede om til skur igen i gallerirummet. Et værk, der gav ham den prestigøse Turner-pris. Til Kunstpark Ordrupgaard har han i samarbejde med japanske scenemalere skabt et stort maleri, der mimer bagvæggen af det japanske Noh-teater, hvor motivet er et fyrretræ og udgør porten til åndernes verden. Ud over Noh-teateret har Starling ladet sig inspirere af de japanske træsorter, man finder i museets park, og de impressionistiske værker i samlingen.

Skovteater

Under nogle bøgetræer, lidt skjult inde i parkens "skov", finder man Klara Kristalovas værk *After the Deluge* (2015). En sortmalet cirkusvogn, der er åbnet op, så vi uforhindret kan kigge på de mærkværdige væsner i vognens mørke indre.

Lavet af keramik, fremstår de organiske og levende som fabeldyr og drømmefigurer, trukket frem af underbevidstheden og stillet til skue som et omvandrende 1900-tals cirkus med skæggede damer, eksotiske hottentotter og elefantmænd, der skal pirre fantasien en kort stund, inden de drager videre.

Her er børn med sorte blomsterhoveder og sommerfuglevinger, vågende ulve, en forstenet Tahiti-pige og blomster med kødfulde, hungrende gab, inspireret af parkens plante- og dyreliv og den store repræsentation af Gauguins eksotisme i museets samling.

Klara Kristalova er kendt for sine udtryksfulde, keramiske figurer inspireret af mytestof, eventyr og dyrefabler. Figurer, der på én gang virker uskyldige og skræmmende og genopliver barndommens fantasier og mareridt. Inspireret af plante- og dyrelivet i Ordrupgaards park, og af Paul Gauguins malerier på museets vægge, har Kristalova skabt et teater befolket af sære væsener og figurer.

Henry Krokatsis. Skriftestol eller forhørslokale?

Skabt med den japanske teknik Shou Sugi Ban, hvor træets struktur med årer og knaster skæres kontrastfyldt frem, fremstår Henry Krokatsis værk *Confiteor* (2015) som et himmelstræbende tredimensionelt træsnit på plænen horisontale felt, og balancerer fint mellem at stikke ud og passe ind i omgivelserne.

Det er primært Krokatsis' håndværksmæssige tæft, der låner fra Japan. Selve arkitekturen på huset er snarere som en besynderlig blanding af gotisk kirke og den Mørke Kvinde for Magi Baba Yagas træhytte på kyllingeben, heksen fra de slaviske myter. En hytte, der som *Confiteor* ikke har nogen vinduer, og hvis døre man i følge myten fremkalder med ordene "vend din ryg til skoven og dit ansigt mod mig".

Confiteor har hele fire ansigter, fire døre, det kan vende mod én. Åbner man dem, ligner de skriftestole, man kan kravle op i. *Confiteor* er netop latin for 'jeg bekender', og det første ord i den katolske messes syndsbeholdelse. To af skriftestolene er uden et gitter, man kan hviske ind i. Der er ingen mørk heksemutter eller hvid kirkefader, der lægger øre til og tillader den transformationsproces, som både magien og syndsforladelsen lover. Men i en af skriftestolene er et gotisk spejlglas med glas magen til det i et forhørslokale – du kan ikke se ud, men alle udenfor kan se dig.

Inspirationen kommer ifølge Krokatsis fra museets Hammershøi-malerier og deres fokus på ude og inde og geometriske døre og vinduer, der står som tærskler for transformation. Men med parringen af skriftestolen og forhørslokalet er forholdet mellem den frit givne og aftvungne information usikker. Og derfor er det også usikkert, hvilken transformation, der venter.

Installationen bevæger sig mellem det subsistensløse og guddommelige, som både Hammershøis kunst og naturen rummer.

Henry Krokatsis genbruger gerne kasserede genstande i sine værker. Fx finder gamle spejle, blyindfattede ruder og antikke glas vej til hans kunst. Til Ordrupgaard har han bygget en pavillon. Eller er det et redskabsskur? Eller en skriftestol eller et forhørslokale? Man kan se ud – men ikke ind. Krokatsis

4 Highlights på Museer – Kunstpark Ordrupgaard

kombinerer mange forskellige udtryk, som gør funktionen svær at afkode og får værket til at stå i foruroligende kontrast til museets harmoniske herskabshjem.

Randi og Katrine. Pinecone Pavilion

I en lille lysning, gemt bag fyrretræer og krat, vil værket Pinecone Pavilion snart åbenbare sig for Ordrupgaards gæster – som en skjult overraskelse nederst i parken. Pinecone Pavilion er en over fire meter høj pavillon som man kan træde ind i og udforske. Værket er skabt specielt til Ordrupgaard og bliver en permanent del af museets samling.

Kæmpekogle i Kunstparken

Randi og Katrines bidrag til Kunstpark Ordrupgaard er en overdimensioneret grankogle skabt specielt til museets park. Koglen er omgivet af høje fyrretræer, og et væld af små kogler ligger på jorden, hvor den står. Som motiv har kogler gennem historien indgået som et dekorativt element i arkitekturen og været symbol på oplysning og viden. Samtidig er koglen hverdagslig, ikke-kostbar og allemandseje – en lille fascinerende ting, som børn samler op og putter i lommen.

Den store kogle forbinder sig til en lang tradition for lysthuse og pavilloner, som eksempelvis Ordrupgaards eget lille lysthus, der i daglig tale kaldes 'Pandekagehuset'. Koglen indgår også som et dekorativt element i Ordrupgaards gamle herskabshjem fra 1916, hvor den blandt andet er gengivet på visse møbler og i stukornamenter.

Randi og Katrine

De to kunstnere mødte hinanden i 2004, mens de begge gik på Kunstakademiet i København. Lige siden har de skabt spændende og iøjnefaldende værker, kendetegnet ved deres humoristiske tilsnit og en særlig interesse for de umiddelbare omgivelser. Randi og Katrines kunstværker findes flere steder i verden, blandt andet i St. Petersburg i Rusland og i Seoul i Sydkorea. I 2015 udstillede duoen på kunstmuseet Arken i Ishøj, hvor man kunne opleve deres brummende, transformatorårne i museets 'Kunstakse'.

Olafur Eliasson. Vær i Vejret, 2016.

Stjerne-kunstneren Olafur Eliasson går i direkte dialog med vind og vejr, når han åbner Ordrupgaards nye Kunstlegeplads den 26. maj 2016. Med en sky af tåge inviterer Olafur Eliassons kunstværk. Vær i vejret til leg og sanseoplevelser i Ordrupgaards park. Hver gang vinden ændrer retning, udsender den blanke bronze-ring en let tåge, som ruller igennem parken og omslutter alle i nærheden. Værket er skabt specielt til museets nye Kunstlegeplads med støtte fra Nordea-fonden.

Kunsten at udstille vind

Vær i vejret sætter fokus på de aspekter af vores omgivelser, som vi normalt ikke lægger mærke til. Olafur Eliasson vil vise vinden, der blæser over engen, og stormen, som rusker i parkens store træer. Tågen fra ringen synliggør således vejrforholdene og stemningen i Ordrupgaards gamle have.

Olafur Eliasson siger: "Kunstværker, der er placeret udendørs er udsat for vind og vejr. Om man vil det eller ej, vil vejret altid være en del af værket. Ideen med Vær i vejret er at fremhæve dette usynlige element – at henlede folks opmærksomhed på luften, vejret, årstiden og atmosfæren i parken."

Fælles sanseoplevelser

Vær i vejret har en legende karakter og indbyder til oplevelser og interaktion. Vælger man at træde helt ind i værket, mister man et øjeblik orienteringsevnen og må famle sig frem. Børn og voksne kan gå igennem ringen, gemme sig og forsvinde i tågen, eller træde tilbage og betragte den på afstand. Ifølge Olafur Eliasson opstår kunst i samspillet mellem værket og betragteren. Vær i vejret giver mulighed for at lade sig

4 Highlights på Museer – Kunstpark Ordrupgaard

indhylle i tåge sammen med de mennesker, der tilfældigvis befinder sig i nærheden. Fælles sanseoplevelser som denne giver ikke blot grobund for en dialog om selve kunsten, men også for samtaler om de forskellige oplevelser, som børn og voksne har af værket, omgivelserne og naturen.

Natur, vejr og klimaforandringer

Olafur Eliassons store interesse for naturen og vejret har i mange år været omdrejningspunkt for hans kunst. Mange husker måske *The weather project* (2003), hvor Eliasson fyldte Tate Moderns enorme turbinehal med dis og en stor sol af varmt, gult lys og spejlfolie eller *The New York City Waterfalls* (2008), hvor han skabte fire kunstige vandfald i East River på Manhattan. Også samfunds- og Olafur Eliasson indhyller Ordrupgaard i tåge klimamæssige forhold har optaget kunstneren, som i 2012 grundlagde den sociale virksomhed Little Sun, der fremstiller solcellelamper og soldrevne mobilopladere, og i forbindelse med *Ice Watch* (2014) placerede 12 storeisblokke fra den grønlandske indlandsis på Københavns Rådhusplads for at sætte fokus på klimaforandringer.

En anderledes museumsoplevelse

Olafur Eliassons værk *Vær i vejret* er det første af i alt fire stedspecifikke værker skabt af danske og internationale kunstnere til Kunstlegepladsen. De tre øvrige værker, der vil blive skabt til Kunstlegepladsen frem mod 2018, er en vandpavillon af danske Jeppe Hein, en labyrintisk bambuskonstruktion af den amerikanske kunstnerduo Doug & Mike Starn, og et tehus i parkens trætoppe af den japanske arkitekt Terunobu Fujomori.

Kunstlegepladsens værker skal give børn og voksne lyst til at bruge kunsten på en friere måde end i det traditionelle museumsrum, og man må klatre, hoppe, løbe og gemme sig i dem. Kunstlegepladsen repræsenterer dermed en ny og anderledes museumsoplevelse.

Alle værkerne til Kunstlegepladsen er støttet af Nordeafonden med i alt 16,9 mio. kr. "Kunstlegepladsen giver en sjov og legende tilgang til at opleve værker af store samtidskunstnere. Vi er glade for at kunne give børn som voksne fri adgang til at betræde både græs og kunst i parken på Ordrupgaard," siger Mogens Hugo, bestyrelsesformand i Nordea-fonden.

Havefest med tågegaranti

Som det første af Kunstlegepladsens værker indvier Ordrupgaard *Vær i vejret* den 26. maj 2016 kl. 17. Det fejres med et brag af en havefest i Ordrupgaards smukke park. Festen skydes i gang med taler af Olafur Eliasson, Niels Olsen, projektchef for kultur hos Nordea-fonden samt Ordrupgaards museumsdirektør, Anne-Birgitte Fonsmark. Der vil være musik, grillmad, balloner og kage, mens de mindste kan lave flotte sæbebobler og spise gratis is. Tag børn, familie og venner med – alle er velkomne. Og som det eneste museum i Danmark, kan Ordrupgaard nu garantere en let tåge.

Om kunstneren Olafur Eliasson (DK/IS), født 1967, bosat i hhv. København og Berlin. Olafur Eliassons værker spænder fra installationer og skulpturer over fotografi, film, og maleri, til pavilloner og bygningsværker. I 2003 blev hans populære installation *The weather project* i Turbinehallen på Tate Modern i London set af over to millioner mennesker. Hans projekter i det offentlige rum omfatter bl.a. *Green river*, som blev udført i forskellige byer mellem 1998 og 2001, *The New York City Waterfalls* (2008), *Your rainbow panorama* på toppen af ARoS Kunstmuseum i Aarhus (2011) og *Cirkelbroen* i København (2015). Bogen *Studio Olafur Eliasson: Rummets bevægelse*, der giver det første større overblik over hans værker i det offentlige rum, er netop udgivet ved Lindhardt og Ringhof. www.olafureliasson.net

Doug & Mike Starn. *Geometry of Innocence*, 2018

4 Highlights på Museer – Kunstpark Ordrupgaard

De anerkendte amerikanske kunstnere Doug og Mike Starn er kendt for deres Big Bambú-skulpturer, som er set af over to millioner besøgende på verdensplan. Udstillingen af Big Bambú i seks måneder på taget af Metropolitan Museum of Art i New York, var museets niende mest besøgte udstilling nogensinde. Hver inkarnation/version af værket er unikt i formen, og bærer fysisk og kulturelt præg af det sted hvor kunstnerne og deres team af bjergbestigere inviteres til at opholde sig under installeringen. Alle værkets strukturer, bygget ud fra 'tilfældigt kaos' med tusindvis af bambusstænger bundet sammen af kilometersvis af reb, viser den usynlige arkitektur af liv som væves ind i et beboeligt kunstværk. Selv beskriver Starn brødrene Big Bambú som en "fysisk manifestation af menneskelig fantasi og kreativitet". Det er en stor glæde for Ordrupgaard at åbne museets kunstlegeplads i 2018 med det stedspecifikke værk Geometry of Innocence, som spreder sig over mere end 100 m². Værkets snoede stier, som fører publikum op i 15 meters højde, løber som en arterie igennem bambusstrukturen og giver den besøgende mulighed for at være højt til vejrs i værket eller hænge ud i de sociale rum, som er en del af dets struktur. Værket installeres i foråret af kunstnerne selv, i samarbejde med et team af bjergbestigere. Geometry of Innocence bliver en permanent del af Kunstlegeplads Ordrupgaard.

Terunobu Fujimori. Tea Tree House

Alle børn drømmer om et smukt lille hus i trætoppene udenfor de voksnes rækkevidde. Den japanske arkitekt **Terunobu Fujimori** er kendt for sine nyfortolkninger af det traditionelle japanske tehus, udført i naturmaterialer og balanceret på pæle i op til seks meters højde. Det kræver mod at besøge Fujimoris tehuse, og de børn og voksne, som tager imod udfordringen, må klatre på de spinkle stiger, som fører op til husets indgang. I husets minimalistiske interiør kan man slappe af, drømme sig væk og måske endda nyde en kop traditionel japansk te under én af de te-ceremonier, som vil blive afholdt i huset.